

PAC-1 Anàlisi d'una pel·lícula:

La noia que saltava a través del temps

Narrativa Interactiva

Grau de Multimèdia

Curs 2014 - 2015

Segon semestre

Consultors: Pepe Far, Helena Mas i Caterina Ramon

Professor responsable: Laia Blasco

1 - ELS PERSONATGES PRINCIPALS

La protagonista d'aquesta història és **Makoto** Konno, una estudiant d'últim any de l'institut. Una mica irresponsable e ingènua, passa l'estona jugant a beisbol en companyia dels seus amics Kosuke i Chiaki. És una noia despreocupada, alegre i independent que encara no ha decidit què estudiarà ni què farà amb la seva vida. El seu conflicte està relacionat amb aquesta incertesa i el no voler que res canviï (per exemple que els tres amics se separin) però en trobaríem un de més important que sorgeix quan descobreix que és capaç de saltar enrere en el temps i que els seus actes acaben afectant a aquells que l'envolten. No té un objectiu clar al principi del segon acte, i es va modificant al llarg del film fins al segon punt de gir en relació als problemes que li donen els seu salts en el temps.

L'arc de la protagonista és el més clar. Passa de ser una adolescent una mica atabalada a prendre consciència de les conseqüències de les decisions que prenem cada dia. D'una postura egoista, a la tenir en compte el seu entorn. Adquireix seguretat i maduresa.

Chiaki és el viatger que ve del futur, encara que això no ho sabem fins gairebé el final de la història. Va arribar per veure el quadre des d'un futur post-nuclear i es va sentir tan a gust que va decidir quedar-se. Es mostra alegre i despreocupat en general però amaga una cara una mica més seriosa. Finalment torna al futur on es veurà de nou amb la Makoto.

Kosuke, és un bon amic, intel·ligent, seriós i responsable. Sap que vol fer amb la seva vida i gaudeix de la companyia de dos esbojarrats com Makoto i Chiaki. És el més terrenal dels

tres. No pateix grans transformacions al llarg de la història.

Kazuko, la tia de Makoto, treballa com restauradora al museu local. És un personatge enigmàtic. Diu que en la seva joventut també podia viatjar en el temps. Funciona en la història com a mirall i mentora de la seva jove i inexperta neboda. No té un arc de transformació destacable.

2 i 3 - ELS ACTES, PUNTS DE GIR, GANXO i CLÍMAX

La noia que saltava a través del temps construeix la seva narració sobre l'estructura clàssica dels tres actes. En el **primer**, coneixem a la protagonista i el seu entorn en relació als espais de la seva vida quotidiana: la casa de la seva família, l'institut i el camp on juga a beisbol amb els seus millors amics Chiaki i Kosuke. En aquest acte també se'ns presenta quina és la relació de la Makoto amb el temps (i el números, que seran importants al llarg de la pel·lícula): arribar sempre tard a classe o suspendre matemàtiques. Hi ha un moment, però, que es produeix un fet estrany que fa que la Makoto reflexioni per primera vegada sobre la seva relació amb el temps; es tracta de la frase "Time waits for no one", on trobaríem el **GANXO** del film i el que fa que la nostra protagonista entri al laboratori, on iniciarà la seva aventura al tenir contacte amb el petit artefacte que li donarà l'habilitat de saltar en el temps.

En el moment que la Makoto torna al seu passat immediat després de l'accident amb la bicicleta, trobem el **PRIMER PUNT DE GIR**, ja que a partir d'aquí la seva vida i relació amb la realitat no serà la mateixa. El **segon acte** està marcat pels repetits salts en el temps de la noia, 90 concretament, número escrit en el seu braç. En aquest acte tornem a veure els principals esdeveniments del primer, però amb la modificació que ha suposat el salt en el temps. També es desenvolupen les relacions sentimentals del grup del tres amics inseparables, a la vegada que coneixem el personatge de la tieta de la Makoto i de la obra que restaura, tenint aquesta última especial importància en el següent acte.

Sense adonar-se, la Makoto malgasta la majoria dels salts que pot realitzar en el temps. Es tracta d'un compte endarrere fins el **SEGON PUNT DE GIR** on, un cop exhaurits tots els salts, el temps s'atura i descobreix que el Chiaki també pot saltar en el temps. Aquí la nostra protagonista se sent frustrada, doncs no ha sabut aprofitar l'oportunitat que ha tingut per millorar el seu present i futur, acabant sent la responsable de que el Chiaki perdi la seva

última opció de tornar al seu temps.

El **tercer acte** està marcat pel to de tristesa degut als propòsits frustrats de la protagonista més la pèrdua del noi que estima. La vida continua sense salts en el temps fins que la Makoto s'adona que encara li'n queda un més. Llavors, en seu últim salt temporal, veiem tots els moments compartits entre la Makoto i el Chiaki, fins el moment que li cauen les llibretes al damunt en el laboratori. Podríem considerar que aquest punt més àlgid del film, no obstant, la trama no es tanca del tot fins que els dos personatges principals s'acomiaden, on hi hauria el CLÍMAX. Després tot torna al seu ordre, la Makoto a la seva vida quotidiana marcada per la sort, sense el Chiaki i amb els ulls posats en un futur per al que ja té un pla i la confiança de retrobar-se amb noi que estima.

4 - LES SEQÜÈNCIES

Seq. 1 Tres amics a l'Institut

Makoto, Chiaki i Kousuke juguen a beisbol. Makoto explica als seus amics que la germana s'ha menjat el seu flam. La veu de la germana intenta despertar-la i li cau a damunt el despertador, és hora de llevar-se.

Seq.2 La sort sempre l'acompanya, menys avui.

Makoto s'aixeca amb presses, la mare li diu que porti una bossa a la seva tia després de classe. Fa tard, amb la bici costa avall i s'atura just abans de que passi el tren. Chiaki i ella sempre fan tard, diu Kosuke a l'aula, però aquesta vegada el professor fa encara més tard que ells. Makoto creu que la sort sempre està de la seva part, però, avui no, hi ha examen. Avui és un excepció, tot va malament, l'examen, l'accident a l'aula de cuina, un noi li cau al damunt...

Seq. 3 El temps no espera a ningú

Ha suspès l'examen. La Juri li demana si ja ha triat l'opció d'accés a la universitat, ella respon que no. Al anar a guardar les llibretes, avui li toca a ella, a la pissarra hi ha escrit "El temps no espera a ningú". Un soroll al darrera l'espanta i cau sobre una espècie d'anou lluminosa, sembla que surt del seu cos en un viatge fantàstic. Els llibres li cauen al damunt i torna a la realitat. Els amics se'n riuen d'ella per que pensa que s'ha desmaiats..

Seq. 4 El pitjor dia de la seva vida

Makoto se'n va abans d'hora per anar a veure la seva tia. Agafa la bici i al baixar la costa, gairebé atropella una dona, el rellotge quasi marca les quatre en punt, el semàfor es posa en vermell, i la bici no frena, xoca, i passa el tren. El comptador de temps va marxar en darrera i la bici cau quan atropella a la dona. Passa el tramvia mentre Makoto es demana: com pot ser.

Seq. 5 Puc saltar en el temps

Al museu la seva tia restaura una pintura, Makoto explica el que li ha passat i la tia li diu que ha saltat en el temps. A casa reviu el moment, intenta saltar però no passa res. La seva germana la troba intentant saltar per la finestra i pensa que es culpa seva per haver-se menjat el flam. Al riu, Makoto, ho torna a provar i per fi el temps corre cap en darrera. És a casa i a la nevera hi ha el flam. La mare li diu a la seva germana que se'l pot menjar: és meu, crida Makoto. Cau al riu, els nens que l'observen diuen que ha fet un salt espectacular i fins hi tot ha desaparegut en el temps. Efectivament, ho ha aconseguit. Salta una altra vegada i es menja el flam.

Seq. 6 No hi ha res que ella no pugui arreglar

Makoto es lleva d'hora i se'n va cap a l'escola, és un altre que ocupa el seu lloc en el taller de cuina, esquiva al noi que li havia de caure al damunt, treu un excel·lent de l'examen... Al Karaoke canta durant hores, saltant endarrera en el temps un cop i un altre, i arriba a casa afònica. Com que el sopar no li agrada i salta en el temps per menjar una altra cosa. No hi ha res que no pugui anticipar. Està entusiasmada, pot saltar quan vol, la tia li diu que pot ser algú surti perjudicat amb els seus salts. Chiaki és al museu mirant el lloc del quadre.

Seq. 7 En Chiaki vol sortir amb ella

Tres noies volen parlar amb en Kousuke. Una d'elles ha demanat per sortir a Kousuke i li ha dit que no. De cap a casa en Chiaki demana per sortir a Makoto, i ella salta en el temps, un cop i un altre per evitar la pregunta. Al final opta per no pujar a la bici de'n Chiaki i anar-se'n sola a casa... Li explica a la tia, ella li diu que surti amb ell, si no funciona sempre podria tornar enrere en el temps. Pobre Chiaki...

Seq. 8 Juri i Chiaki junts

Na Juri mostra molt interès per en Chiaki. Remullen amb la manega al noi del taller de cuina. En Chiaki tanca l'aixeta, i Makoto l'esquiva. El noi diu que tot és culpa d'ella i en Chiaki li llança una sabata. Makoto s'allunya mentre Chiaki i Juri parlen. Chiaki no entén

res... A la habitació la Juri li diu que alguna cosa ha passat, i a l'escola Makoto els mira bocabadada. El noi de l'accident de cuina, ara arruixa amb un extintor i després el llança a Makoto, Chiaki es posa al mig, ella salta en el temps per salvar-lo, ara és la Juri qui resulta ferida. A la infermeria, Na Juri pateix per que li quedarà una cicatriu, la Makoto diu que ella ho arreglarà. Ckiai qui vol anar a veure el partit de beisbol amb Na Juri, Makoto s'enfada...

Seq. 9 Els salts es van acabant

A la banyera se'n adona que té un nombre al braç, és un 90?. En Kousuke li diu que si ell es cerqués novia Makoto es quedaria sola. La tia que ara diu que estava convençuda de que qui li agradava era Kousuke, li diu que hi surti que sempre podria tornar endarrera si no anés bé. No, diu Makoto, per que faria mal els seus sentiments. La pintura restaurada és al museu. Encara no ha triat la seva opció d'accès. Al braç el nombre ha canviat; ara és un 50. Les noies del club de voluntaris volen saber si surt amb en Kousuke. La noia explica la història de la seva àvia i el per què vol sortir amb en Kousuke. Makoto troba que ha de fer alguna cosa per arreglar aquesta situació i salta en el temps al moment en que la noia demana a Kousuke per sortir, ho intenta solucionar un cop i un altre, sense èxit i decideix anar a l'arrel del problema: a l'inici del pitjor dia de la seva vida. Fa anar a Kousuke al lloc on el noi li havia de caure al damunt a ella i cauen els dos damunt la noia. Makoto té la sensació d'haver fet alguna cosa bona. Ara al braç hi ha un 01

Seq. 10 En Chiaki ho sap

Makoto va al laboratori, on va començar tot, Juri entra portant les llibretes, les que ella havia d'haver portat. Rep un missatge al mòbil i de cop ho veu, és el dia de l'accident i Kousuke ha agafat la seva bici. Corre cap al tren, no passa res... Na Makoto parla amb en Chiki per telèfon i ell li demana si ella ha saltat en el temps i la Makoto malgasta l'últim salt que li quedava per evitar la pregunta. En Kousuke ara sí que passa amb la bici i no pot frenar, just quan xoca amb el tren el temps s'atura, apareix en Chiaki li diu qui és i d'on ve.

Seq.11 El viatger del futur

Els temps està aturat, Chiaki li explica que l'anou brillant és un dispositiu per viatjar en el temps i que aquest li havia carregat el cos. Havia saltat al passat per veure la pintura que estava restaurant la seva tia, però ara no pot tornar perquè ha usat l'últim salt per salvar Kousuke. Ha trencat les normes i ara no podrà tornar a veurer-la mai més.

Seq.12 Sí, realment estima a Chiaki.

El temps torna a posar-se en marxa. Chiaki ja no hi és, a l'escola mal parlen d'ell. Kousuke

li diu a Makoto que Chiaki estava enamorat d'ella. Ella plora per que no se'l va prendre seriosament. La tia l'hi explica que ella encara espera l'amor de la seva joventut, però Makoto no és de les que esperen, sinó de les que corren a buscar-lo. A casa pensa sobre el que li ha dit la seva tia i, sorpresa, veu al braç que li torna a quedar un viatge. Salta en el temps fins al moment del laboratori, allà li diu a Juri que en Chiaki li agrada, ella contesta que corri cap a ell. Al camp vol que en Kousuke convidi a jugar a les noies al Beisbol

Seq. 13 Corrent cap al futur

Makoto corre fins a trobar en Chiaki i l'hi dóna l'anou. A les 4 en punt passa el tren i aquesta vegada no hi ha cap accident. Makoto li diu que en el futur vagi a veure la pintura, ella farà tot el possible per que hi sigui a la seva època. Chiaki la besa i li diu que l'espera en el Futur, sí, diu ella, correré cap a tu.

(Epíleg)

Kousuke juga amb les noies i la Makoto. Ella ara ja ha decidit que vol fer en el futur.

5 - SINOPSI

Makoto Konno és una estudiant d'institut feliç de tal i com li va en la seva despreocupada vida. Però avui és diferent, tot li surt malament. Al laboratori de l'institut troba una espècie de nou a terra, va a recollir-la però s'espanta en adonar-se que hi ha algú més. Cau sobre l'enigmàtic objecte i pateix un desmai amb una estranya visió. Aquella mateixa tarda, la seva bicicleta costa avall es queda sense frens i la noia no pot evitar xocar amb la barrera tancada d'un pas a nivell i saltar pels aires. Serà atropellada pel tren. Mentre vola per sobre de les vies, Makoto pensa que d'haver sabut que avui seria el seu pitjor i últim dia, hauria fet les coses de manera diferent. El tren l'envesteix violentament. Però alguna cosa passa. El temps s'atura i retrocedeix un minut. L'accident no és més que una topada amb un vianant instants abans de l'accident.

La seva tia Kazuko, que treballa al museu com a restauradora, li explica que ha saltat a través del temps. A ella també li va succeir quan tenia la seva edat i l'anima a repetir l'experiència. Després de diversos intents, Makoto ho aconsegueix. Al principi utilitza aquesta extraordinària habilitat per canviar el passat en benefici propi i en coses banals. Tot es pot arreglar. Pot fer el que vulgui tantes vegades com vulgui! És fantàstic!

Una tarda el seu amic Chiaki li pregunta si vol sortir amb ell. Makoto desconcertada no fa front a la pregunta i salta al passat repetidament fins a evitar que el seu amic li expressi els seus sentiments. A poc a poc, Makoto descobreix com en canviar el passat es desencadenen noves situacions de conseqüències inesperades. No és conscient del poder que representa l'habilitat de què disposa. La seva tia li ensenya el quadre en què ha estat treballant. Es tracta d'una pintura antiga anònima i molt enigmàtica.

Makoto coneix Kaho, que està enamorada de Kosuke, i decideix ajudar-la. Torna al dia en què va començar tot i provoca una trobada entre ells. Kosuke ha agafat la bicicleta de la Makoto per dur a Kaho. Makoto corre per evitar que siguin atropellats pel tren. En arribar a les vies tot està en calma. Chiaki li pregunta per telèfon si pot saltar a través del temps i, una altra vegada desconcertada, Makoto malgasta l'últim salt que li queda per evitar aquesta pregunta. Kosuke i Kaho passen en la bici pel seu costat pendent avall. La cadena d'esdeveniments que porten al desastre no ha canviat prou. Makoto intenta amb totes les seves forces evitar l'accident però és inútil.

De sobte, el temps s'atura. Chiaki porta la bicicleta de Makoto i falta mitja hora per l'accident. Chiaki ve del futur. Ha viatjat a aquesta època per poder veure l'enigmàtica pintura del museu. Ara ja no pot tornar al seu temps. Ha gastat el seu últim salt per evitar el dolor de Makoto per la mort del seu amic Kosuke i la Kaho. L'endemà Chiaki desapareixerà per sempre.

Passen els dies. Conscient que sense saber-ho estava enamorada del seu amic, Makoto descobreix que encara li queda un salt en el temps. Va ser Chiaki qui la va portar a un moment anterior al fet que ella gastés l'últim. Salta fins a la trobada en el laboratori. Allà recull el dispositiu en forma de nou i surt a la recerca de Chiaki. Makoto l'hi ensenya. Ara a Chiaki encara li queda un salt i ja pot tornar al seu temps. Chiaki i Makoto s'acomiaten. Ell l'espera en el futur. Ella anirà cap a ell.

Makoto, Sosuke, Kaho i les seves amigues juguen al beisbol. Makoto decideix dedicar la seva vida a evitar que aquella misteriosa pintura sigui destruïda en el futur. Un futur que s'estén davant d'ells, immens, com un cel d'estiu.